

وَمَنْ يَقْنُتْ مِنْكُمْ **اللَّهُ** وَرَسُولُهُ وَتَعْمَلْ صَالِحًا تُوَفَّهَا
 و هر که فرمانبرداری کند از شما **الله** را و پیامبرش را و بکند کاری شایسته می دهیم به او
 أَجْرَهَا مَرَّتَيْنِ وَأَعْتَدْنَا لَهَا رِزْقًا **كَرِيمًا** **يَلْبَسُهُ** **النَّبِيُّ**
 پاداشش را دو بار و آماده می کنیم برای او رزق **ارجمندی** را **ای زان** **پیغمبر**
 لَسْتَ كَأَحَدٍ مِنَ الْنِّسَاءِ إِنْ أَتَقَيْتُ فَلَا تَخْضَعْنَ بِالْقَوْلِ
 نیستید شما مانند هیچ یک از **ادیکرا** زنان اگر **پرهیزکاری** کنید پس نرم سخن مگویید
 قِطْمَعٍ الَّذِي فِي قَلْبِهِ مَرَضٌ وَقُلْنَ قَوْلًا مَعْرُوفًا **وَقَرْنَ**
 که طمع کند کسی که در دل او مرضی است و بگویید سخن **بستیده** **و قرار** بگیرید
 فِي بُيُوتِكُنَّ وَلَا تَبَرَّجْنَ تَبَرُّجَ الْجَاهِلِيَّةِ الْأُولَى وَأَقِمْنَ
 در خانه های خود و جلوه گری نکنید مانند جلوه گری کردن **ادوران** جاهلیت **بیشین** و برپا دارید
 الصَّلَاةَ وَءَاتِينَ الزَّكَاةَ وَأَطِعْنَ **اللَّهَ** وَرَسُولَهُ إِنَّمَا
 نماز را و بدهید زکات را و اطاعت کنید از **الله** و پیامبرش جز این نیست که
 يُرِيدُ **اللَّهُ** لِيُذْهِبَ عَنْكُمُ الرِّجْسَ أَهْلَ الْبَيْتِ وَيُطَهِّرَكُمْ
 می خواهد **الله** تا ببرد از شما هر پلیدی را **ای اهل بیت** ایما را و پاک کند شما را
 نَظِيرًا **وَأَذْكُرْتُ مَا بُثِّلَ فِي بُيُوتِكُنَّ مِنْ**
 پاک گردنی **و یاد** کنید آنچه را که خوانده می شود در خانه های شما از
 آيَاتِ **اللَّهِ** وَالْحِكْمَةِ إِنَّ **اللَّهَ** كَانَ لَطِيفًا خَبِيرًا **وَأَيُّهَا**
 آیات **الله** و سخنان پندآموز همانا **الله** هست نازک بین **آگاه**
 إِنَّ الْمُسْلِمِينَ وَالْمُسْلِمَاتِ وَالْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَالْمُؤْمِنِينَ
 همانا مردان مسلمان و زنان مسلمان و مردان مؤمن و زنان با ایمان
 وَالْقَانِئِينَ وَالْقَانِئَاتِ وَالصَّادِقِينَ وَالصَّادِقَاتِ وَالصَّادِقِينَ
 و مردان فرمانبردار و زنان فرمانبردار و مردان راستگوی و زنان راستگوی و مردان شکیا
 وَالصَّادِقَاتِ وَالصَّادِقَاتِ وَالصَّادِقَاتِ وَالصَّادِقَاتِ وَالصَّادِقَاتِ
 و زنان شکیا و مردان قرون و مردان قرون و مردان قرون و مردان قرون و مردان قرون
 وَالْمُتَصَدِّقَاتِ وَالْمُتَصَدِّقَاتِ وَالْمُتَصَدِّقَاتِ وَالْمُتَصَدِّقَاتِ وَالْمُتَصَدِّقَاتِ
 و زنان صدقه دهنده و مردان روزه دار و مردان روزه دار و مردان روزه دار و مردان روزه دار و مردان روزه دار
 وَالْحَفِظَاتِ وَالْحَفِظَاتِ وَالْحَفِظَاتِ وَالْحَفِظَاتِ وَالْحَفِظَاتِ
 و مردان نگهدارنده و زنان نگهدارنده و مردان نگهدارنده و مردان نگهدارنده و مردان نگهدارنده
 فُرُوجَهُمْ وَالْحَفِظَاتِ وَالْحَفِظَاتِ وَالْحَفِظَاتِ وَالْحَفِظَاتِ وَالْحَفِظَاتِ
 شرمگاه های خویش و زنان نگهدارنده [شرمگاه های خود] و مردان یادکننده **الله** **کثیرا**
 وَالَّذِينَ كَرِهَتْ أَعَدَّ **اللَّهُ** لَهُمْ مَغْفِرَةً وَأَجْرًا عَظِيمًا **وَأَجْرًا**
 و زنان یادکننده [الله] آماده کرده است **الله** برای ایشان آمرزش و پاداشی **بزرگ** را

وَمَا كَانَ لِمُؤْمِنٍ وَلَا مُؤْمِنَةٍ إِذَا قَضَى اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَمْرًا أَنْ يَكُونَ

و نبرد برای مرد مؤمن و نه برای زن با ایمان چون حکم کند **الله** و رسول او کاری را اینکه باشد

لَهُمُ الْخِيَرَةُ مِنْ أَمْرِهِمْ وَمَنْ يَعْصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَقَدْ ضَلَّ ضَلَالًا

برای ایشان اختیار در کارشان و هر که نافرمانی کند **الله** و رسولش را پس هر آینه گمراه شده به گمراهی

مُتَّبِعِينَ ﴿٣١﴾ وَإِذْ تَقُولُ لِلَّذِي أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِ وَأَنْعَمْتَ عَلَيْهِ

اشکاری **۳۱** و ایلا کن آنگاه که می گفتی به آن کسی که نعمت داده است **الله** بروی و نعمت دادی تو نیز بروی

أَمْسِكَ عَلَيْكَ زَوْجَكَ وَاتَّقِ اللَّهَ وَتُخْفِي فِي نَفْسِكَ مَا اللَّهُ

نگه دار برای خود همسرت را و پروا کن از **الله** در حالی که پنهان می کردی در دل خود چیزی را که **الله**

مُبْدِيهِ وَتُخْفِي النَّاسَ وَاللَّهُ أَحَقُّ أَنْ تَخْشَاهُ فَلَمَّا قَضَى زَيْدٌ

پیدا کننده آن است و می ترسیدی از مردم و **حق** آنکه **الله** سزاوارتر است به آنکه ترسی از وی پس چون به انجام رسانید زید

مِنْهَا وَطَرًا زَوَّجْنَاهَا لِيَكُنِيَ لَكَ يَدٌ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ حَرَجٌ فِي

از او حاجت خود را از هم جانشیند به همسری تو در آوریم او را تا اینکه باشد بر مؤمنان هیچ باکی در

أَزْوَاجٍ أَذْعَبَ بِهِمْ إِذَا قَضَوْا مِنْهُنَّ وَطَرًا وَكَانَ أَمْرُ اللَّهِ مَفْعُولًا

از زوج با همسران پس خواهد گشتن آنکه که به انجام رسانند از ایشان حاجت خود را و هست فرمان **الله** انجام شدنی

﴿٣٢﴾ مَا كَانَ عَلَى النَّبِيِّ مِنْ حَرَجٍ فِيمَا فَرَضَ اللَّهُ لَهُ سُنَّةَ اللَّهِ فِي

نست بر پیامبر هیچ باکی در آنچه واجب کرد **الله** برای او مانند روش **الله** در حق

الَّذِينَ خَلَوْا مِنْ قَبْلُ وَكَانَ أَمْرُ اللَّهِ قَدَرًا مَقْدُورًا ﴿٣٨﴾ الَّذِينَ

آنان که گذشتند پیش از این و هست فرمان **الله** به اندازه و اندازه گیری شده **۳۸** آنان که

يَلْقَوْنَ رِسَالَتِ اللَّهِ وَيَخْشَوْنَهُ وَلَا يَخْشَوْنَ أَحَدًا إِلَّا اللَّهَ وَكَفَى

می رسانند پیام های **الله** را و می ترسند از او و نمی ترسند از هیچ کسی مگر از **الله** و کافی است

بِاللَّهِ حَسِيبًا ﴿٣٩﴾ مَا كَانَ مُحَمَّدٌ أَبَا أَحَدٍ مِنْ رِجَالِكُمْ وَلَئِنْ

الله برای حسابرسی **۳۹** نیست محمد پدر هیچ کس از مردان شما و لیکن

رَسُولَ اللَّهِ وَخَاتَمَ النَّبِيِّينَ وَكَانَ اللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمًا ﴿٤٠﴾

پیامبر **الله** است و پایان بخش تمام پیامبران است و هست **الله** بر هر چیزی دانای **۴۰**

يَتْلَاهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَذْكُرُوا اللَّهُ ذِكْرًا كَثِيرًا ﴿٤١﴾ وَسَيَحْمِلُهُ

ای کسانی که ایمان آورده اند یاد کنید **الله** را یاد کردنی بسیار **۴۱** و به باکی بخونید او را صحیح

وَأَصِيلًا ﴿٤٢﴾ هُوَ الَّذِي يُصَلِّي عَلَيْكُمْ وَمَلَائِكَتُهُ لِيُخْرِجَكُم

و شام **۴۲** اوست آن که درود می فرستد بر شما و فرشتگان او نیز بر شما درود می فرستند تا بیرون آورد شما را

مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ وَكَانَ بِالْمُؤْمِنِينَ رَحِيمًا ﴿٤٣﴾

از تاریکی ها به سوی روشنایی و هست به مؤمنان مهربان **۴۳**

يَجِيئُهُمْ يَوْمَ يَلْقَوْنَهُ سَلَامٌ ۚ وَاعِدَ لَهُمْ أَجْرًا كَرِيمًا ﴿١١﴾ يَتَأْتِيهَا

درودشان روزی که ملاقات کنند او را سلام است و وعده کرده است برای ایشان پاداشی ارزنده را ﴿۱۱﴾ ای

النَّبِيُّ إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ شَهِيدًا وَمُبَشِّرًا وَنَذِيرًا ﴿١٢﴾ وَدَاعِيًا

پیامبر همانا ما فرستادیم تو را گواه و مرزده دهنده و بیم دهنده ﴿۱۲﴾ و دعوت کننده

إِلَى اللَّهِ بِإِذْنِهِ ۚ وَسِرَاجًا مُنِيرًا ﴿١٣﴾ وَيَشِيرَ الْمُؤْمِنِينَ بِأَنَّهُمْ

به سوی الله به اذن او و چراغی فروزان است ﴿۱۳﴾ و مؤمنان را به آنکه برای ایشان است

مِّنَ اللَّهِ فَضْلًا كَبِيرًا ﴿١٤﴾ وَلَا تُطِيعُوا الْكَافِرِينَ وَالْمُنَافِقِينَ

از جانب الله بخششی بزرگ ﴿۱۴﴾ و اطاعت مکن کافران و منافقان را

وَدَعِ أَذُنَهُمْ وَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ ۚ وَكَفَىٰ بِاللَّهِ وَكِيلًا ﴿١٥﴾

و آغوش را از ایشان را و توکل کن بر الله و کافی است که الله کارساز باشد ﴿۱۵﴾

يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِذَا نَكَحْتُمُ الْمُؤْمِنَاتِ ثُمَّ طَلَقْتُمُوهُنَّ

ای کسانی که ایمان آورده‌اید چون به نکاح درآورید زنان مؤمنه را سپس طلاق دهید ایشان را

مِّن قَبْلِ أَنْ تَمْسُوهُنَّ فَمَا لَكُمْ عَلَيْهِنَّ مِنْ عِدْوٍ تَعْتَدُونَهَا

پیش از آنکه آمیزش کنید با ایشان پس نیست برای شما بر عهده آنان هیچ عداوتی که آن را به شمار آورید

فَمِمَّوهُنَّ وَسِرَّهَوْنَّ سِرَاحًا جَمِيلًا ﴿١٦﴾ يَتَأْتِيهَا النَّبِيُّ إِنَّا

پس بهره مند کنید ایشان را و رها سازید آنان را رها نمودنی نیکو ﴿۱۶﴾ ای پیامبر همانا ما

أَحْلَلْنَا لَكَ أَزْوَاجَكَ النَّبِيِّ ءَاتَيْتُ أَجْرَهُنَّ وَمَا مَلَكَتْ

حلال کردیم برای تو زنان را که داده ای مهرهای شان را و آنچه‌هایی که ملک شده ایشان را

بِمِيسِكَ مِمَّا أَفَاءَ اللَّهُ عَلَيْكَ وَبَنَاتِ عَمِّكَ وَبَنَاتِ عَمَّتِكَ

دست تو از آنچه به غنیمت داده است الله بر تو و دختران عمویت و دختران عمت هایت

وَبَنَاتِ خَالِكَ وَبَنَاتِ خَلَّتِكَ النَّبِيُّ هَاجِرَن مَعَكَ وَامْرَأَةً

و دختران خالیات و دختران خاله هایت که هجرت کرده اند با تو و زن

مُؤْمِنَةً إِنْ وَهَبَتْ نَفْسَهَا لِلنَّبِيِّ إِنْ أَرَادَ النَّبِيُّ أَنْ يَسْتَنْكِحَهَا

مؤمنه ای را اگر ببخشد خود را برای پیامبر اگر بخواهد پیامبر که به زنی گیرد او را

خَالِصَةً لَّكَ مِنَ دُونِ الْمُؤْمِنِينَ قَدْ عَلِمْنَا مَا فَرَضْنَا

این احکام خاص برای تو است نه مؤمنان ما نیک می دانیم آنچه واجب کردیم

عَلَيْهِمْ فِي أَزْوَاجِهِمْ وَمَا مَلَكَتْ أَيْمَنُهُمْ لِكَيْلَا

بر ایشان در حق همسران ایشان و آنچه مالک شده است های ایشان (کثیرانشان) تا

يَكُونَ عَلَيْكَ حَرَجٌ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَّحِيمًا ﴿١٧﴾

نباشد بر تو هیچ مایه و هست الله آمرزنده مهربان ﴿۱۷﴾

﴿ تَرْجَى مَن نَّشَاءُ مِنْهُمْ وَتُقَوَّى إِلَيْكَ مَن نَّشَاءُ وَمِنَ ابْنَتَيْ

به تأخیر می آید کسی از ایشان و جای نمی نهد خود هر که را خواهی و هر کدام را که نزد خود بمانی

مِمَّنْ عَزَلْتَ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكَ ذَلِكَ أَدْفَىٰ أَن تَقَرَّ أَعْيُنُهُنَّ

از آنهایی که بر کنار کردی پس نیست هیچ گناهی بر تو این نزدیکتر است به آنکه روشن شود چشمهای ایشان

وَلَا يَحْزَنُ وَلَا يَحْزَنُ وَيَرْضَيْنَ بِمَا ءَاتَيْنَهُنَّ كُلُّهُنَّ ۚ وَاللَّهُ يَعْلَمُ

و اندوهناک نشوند و راضی باشند به آنچه دادهای به ایشان همگی آنان و الله می داند

مَا فِي قُلُوبِكُمْ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَلِيمًا ﴿۵۱﴾ لَا يَحِلُّ لَكَ

آنچه در دل های شماست و هست الله پس دانای بردبار ﴿۵۱﴾ حلال نیست برای تو

النِّسَاءُ مِنْ بَعْدُ وَلَا أَن تَبَدَّلَ مِنْ أَزْوَاجٍ وَلَوْ أَعْجَبَكَ

زنان از این پس و نه حلال است آنکه جایگزین کنی به جای ایشان زنان دیگر را اگر چه به شگفت آوردتورا

حُسْنُهُنَّ إِلَّا مَا مَلَكَتْ يَمِينُكَ ۚ وَكَانَ اللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ رَّقِيبًا

زیبایی ایشان مگر آنچه مالک گردد دست تو (کنیز) و هست الله بر همه چیزی نگهبان

﴿۵۲﴾ يٰۤأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَدْخُلُوا بُيُوتَ النَّبِيِّ إِلَّا أَن

ای کسانی که ایمان آوردید داخل نشوید به خانه های پیامبر مگر اینکه

يُؤْذَنَ لَكُمْ إِلَىٰ طَعَامٍ غَيْرَ نَبْطِينَ ۖ إِنَّهُ وَلَٰكِنَ إِذَا دُعِيتُمْ

آن داده شود به شما به خوردن طعامی بی آنکه از در بروید و منتظر بمانید برای پخته شدن آن ولی چون دعوت شوید

فَادْخُلُوا فَإِذَا طَعِمْتُمْ فَانْتَشِرُوا وَلَا مُسْتَقْنِينَ لِحَدِيثٍ ۚ إِنَّ

پس در آید پس چون طعام خوردید بپراکنده شوید بی آنکه سرگرم سخنی شوید همانا

ذَلِكَ كَانَ يُؤْذَى النَّبِيُّ فَيَسْتَعِیْ مِنْكُمْ ۚ وَاللَّهُ

این کار شما می رنجاند پیامبر را پس شرم می کند از شما و الله

لَا يَسْتَعِیْ مِنَ الْحَقِّ ۚ وَإِذَا سَأَلْتُمُوهُنَّ مَتَاعًا فَسَلُّوهُنَّ مِنْ

شرم نمی دارد از سخن حق و چون خواهید از آنان (زنان پیامبر) کالایی را پس طلب کنید از ایشان از

وَرَأَىٰ حِجَابٌ ذَٰلِكُمْ أَطْهَرُ لِقُلُوبِكُمْ وَقُلُوبِهِنَّ ۚ وَمَا كَانَ

پشت پرده این اسلحه پشت پرده پاکیزه تر است برای دل های شما و دل های ایشان و روا نیست

لَكُمْ أَن تُؤْذُوا رَسُولَ اللَّهِ ۚ وَلَا أَن تَنكِحُوا أَزْوَاجَهُ

برای شما که برنجانید پیامبر را و نه اینکه به نکاح گیرید زنان او را

مِنْ بَعْدِهِ أَبَدًا ۚ إِنَّ ذَٰلِكُمْ كَانَ عِنْدَ اللَّهِ عَظِيمًا ﴿۵۳﴾

پس از وی هرگز همانا این کار هست نزد الله [گناه] بزرگ اگر

تُبَدُّوا شَيْئًا أَوْ تُخْفَرُوا ۚ فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمًا ﴿۵۴﴾

آشکارا کنید چیزی را یا پنهان دارید آن را پس همانا الله هست به هر چیزی دانای

لَا جُنَاحَ عَلَيْهِنَ فِي آبَائِهِنَّ وَلَا أَبْنَائِهِنَّ وَلَا إِخْوَانِهِنَّ وَلَا أُمَّهَاتِهِنَّ

نیست هیچ گناهی بر زنان در ترک حجاب نزد پدرانشان و نه پسرانشان و نه برادرانشان و نه پسران

إِخْوَانِهِنَّ وَلَا أَبْنَاءَ أَخَوَاتِهِنَّ وَلَا نِسَائِهِنَّ وَلَا مَا مَلَكَتْ

برادرانشان و نه پسران خواهرانشان و نه نوزاد زن خود یعنی زن مسلمان و نه نزد آنچه مالک آن شده

أَيْمَانُهُنَّ وَأَتَقِينَ اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدًا

دست های شلن ایمنی علامت و کیس و کینا و پروا کنید ای زنان از الله همانا الله هست بر هر چیزی گواه

إِنَّ اللَّهَ وَمَلَائِكَتَهُ يُصَلُّونَ عَلَى النَّبِيِّ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ

همانا الله و فرشتگان او درود می فرستند بر پیامبر ای کسانی که

آمَنُوا صَلُّوا عَلَيْهِ وَسَلِّمُوا تَسْلِيمًا ﴿۸﴾ إِنَّ الَّذِينَ يُؤْذُونَ

ایمان آورده اید درود بفرستید بر وی و سلام بفرستید سلام گفتی همانا آنان که ازار می دهند

اللَّهُ وَرَسُولَهُ لَعَنَهُمُ اللَّهُ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَأَعَدَّ لَهُمْ عَذَابًا

الله و پیامبرش را لعنت کرد آنان را الله در دنیا و آخرت و آماده کرده است برای شان عذابی

مُهِينًا ﴿۹﴾ وَالَّذِينَ يُؤْذُونَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ

خوار کننده را و آنان که ازار می دهند مردان مسلمان و زنان مسلمان را

بِغَيْرِ مَا اكْتَسَبُوا فَقَدْ احْتَمَلُوا بُهْتًا وَإِنَّمَا

بدون گناهی که انجام داده باشند هر آینه بر دوش گرفته اند بهتان و گناه آشکاری را

يَتَّبِعُهَا النَّبِيُّ قُلْ لِأَزْوَاجِكُمْ وَبَنَاتِكُمْ وَنِسَاءِ الْمُؤْمِنِينَ يُدْنِينَ

ای پیامبر بگو به زنان خود و دختران خود و زنان مؤمنان که قرواقند

عَلَيْهِنَّ مِنْ جَلْبَابٍ ذَلِكَ أَدْنَىٰ أَنْ يُعْرَفْنَ فَلَا يُؤْذَنُ وَكَانَ

بر خود بخشی از چادرها بپوشان را که رحمت این نزدیک تر است به آنکه از عفت شناخته شوند پس مورد ازار قرار نگیرند ایشان و هست

اللَّهُ عَفْوًا رَحِيمًا ﴿۱۰﴾ لَئِنْ لَمْ يَنْهَ الْمُتَنَفِقُونَ وَالَّذِينَ

الله آمرزنده مهربان اگر باز نایستند منافقان و آنان که

فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ وَالْمُرْجِفُونَ فِي الْمَدِينَةِ لَنُغْرِبَنَّكَ

در دل های شان بیماری است و شایعه افکنان در مدینه هر آینه تو را می شورانیم

بِهِمْ ثُمَّ لَا يُجَاوِرُونَكَ فِيهَا إِلَّا قَلِيلًا ﴿۱۱﴾ مَلْعُونِينَ

بر ضد آنان پس همسایه تو نخواهند ماند در مدینه جز اندکی لعنت شدگان

أَتَيْنَا نَفَقُوا أَخَذُوا وَقَتِلُوا نَفْتِلًا ﴿۱۲﴾ سُنَّةَ اللَّهِ فِي

هر جا که یافته شوند اسیر گرفته شوند و کشته شوند به سختی ایستاد است الهی که در میان

الَّذِينَ خَلَوْا مِنْ قَبْلُ وَلَنْ تَجِدَ لِسُنَّةِ اللَّهِ تَبْدِيلًا ﴿۱۳﴾

انان که گذشتند پیش از این و هرگز نیابی برای سنت الله دگرگونی را

يَسْأَلُكَ النَّاسُ عَنِ السَّاعَةِ قُلْ إِنَّمَا عِلْمُهَا عِنْدَ اللَّهِ وَمَا يُدْرِيكَ

می پرسند (تو) مردمان درباره و سناخیز بگو جز این نیست که طعن ایستادن نزد **الله است** و چه چیزی تو را آنکه می پرسد

لَعَلَّ السَّاعَةَ تَكُونُ قَرِيبًا ﴿١٣﴾ إِنَّ اللَّهَ لَعَنَ الْكَافِرِينَ وَأَعَدَّ

شاید آمدن و سناخیز باشد نزدیک ﴿۱۳﴾ همانا **الله لعنت کرده است** کافران را و آماده ساخته است

لَهُمْ سَعِيرًا ﴿١٤﴾ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا لَا يَجِدُونَ وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا

برای آنان آتشی فروخته را ﴿۱۴﴾ که جلودارند در آن همیشه نمانند هیچ دوستی و نه یابوری را

يَوْمَ تُقَلَّبُ وُجُوهُهُمْ فِي النَّارِ يَقُولُونَ يَا لَيْتَنَا أَطَعْنَا اللَّهَ

روزی که گردانیده شود روی های شان در آتش می گویند ای کاش فرمان می بردیم **الله را**

وَأَطَعْنَا الرُّسُلَ ﴿١٥﴾ وَقَالُوا رَبَّنَا إِنَّا أَطَعْنَا سَادَتَنَا وَكِبَرَاءَنَا

و فرمان می بردیم پیامبر را ﴿۱۵﴾ و گویند ای پروردگار ما همانا ما فرمان بردیم مهران مان و بزرگان خود را

فَأَصْلَحْنَا السَّبِيلَ ﴿١٦﴾ رَبَّنَا ءَاتِهِمْ ضِعْفَيْنِ مِنَ الْعَذَابِ

پس گمراه ساختند ما را از راه راست ﴿۱۶﴾ ای پروردگار ما بده به آنان دو چندان از عذاب را

وَالْعَنَّهُمْ لَعْنًا كَبِيرًا ﴿١٧﴾ يَأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ

و لعنت کن آنان را لعنتی بزرگ ﴿۱۷﴾ ای کسانی که ایمان آوردید مبادید مانند آنان که

ءَادَوْا مُوسَىٰ فَبَرَأَهُ اللَّهُ ﴿١٨﴾ مِمَّا قَالُوا وَكَانَ عِنْدَ اللَّهِ وَجْهًا ﴿١٩﴾

رنجاندند موسی را پس تبرئه کرد او را **الله** از آنچه گفته بودند و هست او نزد **الله** آبرومند ﴿۱۹﴾

يَأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَقُولُوا قَوْلًا سَدِيدًا ﴿٢٠﴾ يُصْلِحْ

ای کسانی که ایمان آورده اید پروا کنید از **الله** و بگویند سخنی استوار را ﴿۲۰﴾ که به صلاح آورد

لَكُمْ أَعْمَالَكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ

برای شما کارهای شما را و بیامرزد برای شما گناهاتان را و هر که فرمان برد از **الله** و پیامبرش

فَقَدْ فَازَ فَوْزًا عَظِيمًا ﴿٢١﴾ إِنَّا عَرَضْنَا الْأَمَانَةَ عَلَى السَّمَوَاتِ

پس هر آینه کامیاب شود به کامیابی بزرگ ﴿۲۱﴾ همانا عرضه داشتیم امانت را بر آسمان ها

وَالْأَرْضِ وَالْجِبَالِ فَأَبَيْنَ أَنْ يَحْمِلَهَا وَأَشْفَقْنَ مِنْهَا وَحَمَلَهَا

و زمین و کوه ها پس قبول نکردند که بردارند آن را و ترسیدند از آن و برداشت آن را

الْإِنْسَانُ إِنَّهُ كَانَ ظَلُومًا جَهُولًا ﴿٢٢﴾ لِيُعَذِّبَ اللَّهُ الْمُنَافِقِينَ

آدمی همانا او هست پس ستم پیشه نادان ﴿۲۲﴾ سرانجام عذاب کند **الله** مردان منافق

وَالْمُنَافِقَاتِ وَالْمُشْرِكِينَ وَالْمُشْرِكَاتِ وَيَتُوبُ اللَّهُ

و زنان منافق را و مردان مشرک و زنان مشرک را و باز می گردد **الله** ای رحمت خود

عَلَى الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا ﴿٢٣﴾

بر مردان مؤمن و زنان با ایمان و هست **الله** آمرزنده مهربان ﴿۲۳﴾

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله مهر گستر مهربان

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَمْ يَلَمْ مَّا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَلَهُ الْحَمْدُ
ستایش آن که برای اوست آنچه در آسمان ها و آنچه در زمین است و برای اوست ستایش

فِي الْآخِرَةِ وَهُوَ الْحَكِيمُ الْخَبِيرُ ۝۱ يَعْلَمُ مَا يَلْجِ فِي الْأَرْضِ
در آخرت و اوست آن سنجیده کار آگاه ۱ می داند آنچه فرومی رود در زمین

وَمَا يَخْرُجُ مِنْهَا وَمَا يَنْزِلُ مِنَ السَّمَاءِ وَمَا يَرْجُ فِيهَا وَهُوَ
و آنچه بیرون می آید از آن و آنچه فرومی آید از آسمان و آنچه بالا می رود در آن و اوست

الرَّحِيمُ الْعَفُورُ ۝۲ وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَا تَأْتِنَا السَّاعَةُ
آن مهربان آمرزنده ۲ و می گویند کسانی که کفر ورزیدند نمی آید ما را رستاخیز

قُلْ بَلَىٰ وَرَبِّي لَتَأْتِيَنَّكُمْ عِلْمُ الْغَيْبِ لَا يَعْزُبُ عَنْهُ مِثْقَالُ
بگو چرا سوگند به پروردگار من هر آینه خواهد آمد بر شما (پروردگاری که داند غیب است پوشیده نیست از او همین

ذَرَّةٍ فِي السَّمَوَاتِ وَلَا فِي الْأَرْضِ وَلَا أَصْفَرُ مِنْ ذَلِكَ
ذره ای در آسمان ها و نه در زمین و نه هیچ چیز کوچک تر از آن

وَلَا أَكْبَرُ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُبِينٍ ۝۳ لِيَجْزِيَ الَّذِينَ
و نه بزرگ تر از آن مگر آنکه در کتابی آشکار است ۳ تا پاداش دهد کسانی را که

ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ أُولَٰئِكَ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ
ایمان آوردند و کردند کارهای شایسته آنان برای ایشان است آمرزش و روزی

كَرِيمٌ ۝۴ وَالَّذِينَ سَعَوْا فِي آيَاتِنَا مُعْجِزِينَ أُولَٰئِكَ
ارجمند ۴ و آنان که کوشیدند در ابطال آیه های ما عاجز گردانند آنان

لَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ۝۵ وَيَرَى الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ
برای شان عتابی از کیفری دردناک است ۵ و می بیند آنان که داده شده است به ایشان دانش

الَّذِي أُنْزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ هُوَ الْحَقُّ وَيَهْدِي إِلَى صِرَاطٍ
آنچه فرستاده شده است به سوی تو از پروردگارت همان حق است و هدایت می کند به سوی راه

الْعَزِيزِ الْحَمِيدِ ۝۶ وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا هَلْ نَدُلُّكُمْ عَلَىٰ رَجُلٍ
(الله) بیروزمند ستوده ۶ و می گویند آنان که کفر ورزیدند آیا دلالت کنیم شما را بر مردی که

يُنَبِّئُكُمْ إِذَا مُرِّقَتُمْ كُلَّ مُمَرِّقٍ إِنَّكُمْ لَفِي خَلْقٍ جَدِيدٍ ۝۷
خبر می دهد شما را چون پاره پاره شوید کاملاً پاره پاره شده همانا شما در آفرینش نو خواهید شد ۷

أَفَتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَمْ بِهِ جِنَّةٌ بَلِ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ

ایا پرسته است بر **الله** دروغی را یا **یا** بالو جنونی است انه یلککه آنان که ایمان ندارند به آخرت

فِي الْعَذَابِ وَالضَّلَالِ الْبَعِيدِ ﴿٨﴾ أَفَلَمْ يَرَوْا إِلَى مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ

در عذاب و در گمراهی دور افتاده اند ﴿۸﴾ آیا نگریستند به آنچه پیش روی ایشان است

وَمَا خَلْفَهُمْ مِنْ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ إِنَّ شَأْنَهُمْ خَفِيفٌ بِهِمْ

و آنچه پس پشت سرشان است از آسمان و زمین اگر خواهیم فروبریم ایشان را

الْأَرْضِ أَوْ تُسْقِطَ عَلَيْهِمْ كِسَفًا مِنَ السَّمَاءِ إِنَّ فِي ذَلِكَ

در زمین یا بیفتیم بر ایشان پاره ای از آسمان را به تحقیق در این

لَايَةً لِّكُلِّ عَبْدٍ مُنِيبٍ ﴿٩﴾ وَلَقَدْ آتَيْنَا دَاوُدَ مِنَّا فَضْلًا

نشانی است برای هر بنده رجوع کننده (به حق) ﴿۹﴾ و هر آینه دادیم به داوود از نزد خود بخشی را

يَنْجِبَالٍ أَوْيَ مَعَهُ وَالطَّيْرِ وَالنَّارِ لَهَا الْحَدِيدُ ﴿١٠﴾ أَنْ أَعْمَلَ

(گفت) ای کوهها همنا شوید بالو و ای پرندگان اسمانز همنا شوید بالو و ترم گرفتیدیم برای او آهن را ﴿۱۰﴾ (گفتیم) که بساز

سَيَعْمَلُ وَقَدَّرَ فِي السَّيِّئِ وَأَعْمَلُوا صَالِحًا إِنِّي بِمَا تَعْمَلُونَ

زدهای فراموش کننده و اندر نگه دار در بختن (حلقه های) لایا و (گفتیم) بکنید کارهای شایسته را همان من به آنچه می کنید

بَصِيرٌ ﴿١١﴾ وَلَسَلِمْنَ الرِّيحِ غَدُوًّا شَرًّا وَرَوَّاحُهَا شَهْرٌ

بینایم ﴿۱۱﴾ و (مسخر گرفتیدیم) برای سلیمان کدرا باستانی (ش) (به افند) یک ماه و باز گشت شبانگاهی (ش) (به افند) یک ماه بود

وَأَسَلْنَا لَهُ عَيْنَ الْقِطْرِ وَمَنْ آلِجِنِّ مَنْ يَعْمَلْ بَيْنَ يَدَيْهِ بِإِذْنِ

و رول ساختیم برای او چشمه من گناخته را و (مسخر گرفتیدیم) اثر جن کسی را که کار می کردند پیش روی او به اذن

رَبِّهِ وَمَنْ يَزِغْ مِنْهُمْ عَنْ أَمْرِنَا نُذِقْهُ مِنْ عَذَابِ السَّعِيرِ ﴿١٢﴾

پروردگارش و کسی که سر باز زند از ایشان از فرمان ما بچشایم او را از عذاب آتش افروخته ﴿۱۲﴾

يَعْمَلُونَ لَهُ مَا يَشَاءُ مِنْ مَحْرُوبٍ وَتَمَثَّلَ وَجْهَانِ كَالْجَوَابِ

می ساختند برای او آنچه می خواست از قلعه های نظامی (یا عبادتگاهها) و تدبیس ها و گاهه های بزرگ مانند حوض ها

وَقَدُّورَ رَأْسِيكَ أَعْمَلُوا ءَالَ دَاوُدَ شُكْرًا وَقَلِيلٌ مِّنْ عِبَادِيَ

و دیگ های بزرگ ثابت (گفتیم) بجای آورید ای خانواده داوود شکر را و اندک اند از بندگان من

الشُّكُورُ ﴿١٣﴾ فَلَمَّا قَضَيْنَا عَلَيْهِ الْمَوْتَ مَا دَلَّهُمْ عَلَىٰ مَوْتِهِ

شکر گزار ﴿۱۳﴾ پس چون مقرر کردیم بر وی مرگ را دلالت نکرد ایشان را بر مرگ او

إِلَّا دَابَّةَ الْأَرْضِ تَأْكُلُ مِنْسَانَهُ فَلَمَّا خَرَّ تَبَيَّنَتِ الْجِنَّ

مگر موربانه ای که می خورد عسای او را پس چون افتاد دریافتند جنیان

أَنْ لَّوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ الْغَيْبِ مَا لَبِثُوا فِي الْعَذَابِ الْمُهِينِ ﴿١٤﴾

که اگر می دانستند غیب را درنگ نمی کردند در عذاب خوار کننده ﴿۱۴﴾

سوره سبا
جزء بیست و دوم
۴۲۹

لَقَدْ كَانَ لِسَبَإٍ فِي مَسْكِنِهِمْ آيَةٌ جَنَّتَانِ عَنْ يَمِينٍ وَشِمَالٍ
هر آینه بود برای قوم سبا در مسکن ایشان نشانه ای (ان نشانه دو باغ بودند) از راست و چپ

كُلُوا مِنْ رِزْقِ رَبِّكُمْ وَاشْكُرُوا لَهُمْ بَلَدَهُ طَيِّبَةً وَرَبُّ غَفُورٌ
اکنون بخورید رزق پروردگار خود را و سپاس بگزارید برای او این سرزمینی است پاکیزه و پروردگاری پس آمرزنده

﴿١٥﴾ فَأَعْرِضُوا فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ سَيْلَ الْعَرِمِ وَبَدَّلْنَاهُمْ بِجَنَّتَيْهِمْ
پس روی گردانیدند پس فرستادیم بر ایشان سیل برآستان و عوض دایم ایشان را به جای دو باغشان

جَنَّتَيْنِ ذَوَاتَى أُكُلٍ خَمْطٍ وَأَثَلٍ وَشَقِوْا مِنْ سِدْرٍ قَلِيلٍ
دو باغ دیگر دارای خوردنی (های) بدمزه و شوره گر و چیز اندکی از درخت کنار

﴿١٦﴾ ذَلِكَ جَزَيْنَاهُمْ بِمَا كَفَرُوا وَهَلْ نُجْزِي إِلَّا الْكَافِرَ ﴿١٧﴾
این عتاب را پاداش دادیم آنان را به سبب ناسپاسی که کردند و آیا کیفر دهیم جز ناسپاس را

وَجَعَلْنَا بَيْنَهُمْ وَبَيْنَ الْقُرَى الَّتِي بَرَكْنَا فِيهَا قُرًى ظَاهِرَةً
و فرار دادیم میان ایشان و میان آبادی هایی که برکت نهادیم در آنها آبادی های آشکاری را

وَقَدَرْنَا فِيهَا السَّيْرَ سِيرُوا فِيهَا لَيَالٍ وَأَيَّامًا ءَامِنِينَ ﴿١٨﴾
و مقدر کردیم در آنها رفت و آمد را (اکنون) گردش کنید میان آنها شب ها و روزها در حالی که آموین باشید

فَقَالُوا رَبَّنَا بَعْدَ بَيْنِ أَسْفَارِنَا وَظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ فَجَعَلْنَاهُمْ
پس گفتند ای پروردگار ما دوری افکن میان سفرهای ما و ستم کردند بر خودشان پس گردیدیم ایشان را

أَحَادِيثَ وَمَزَقْنَاهُمْ كُلَّ مُمَزَّقٍ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِكُلِّ صَبَّارٍ
سخن (عبرت آموز) و پاره پاره کردیم آنها را کلاما پاره پاره شده همانا در این ماجرا نشانه هایی است برای هر پیرشکسی

شَكُورٍ ﴿١٩﴾ وَلَقَدْ صَدَقَ عَلَيْهِمْ أَنبِيُّهُمْ طَهُّ فَاَتَّبَعُوهُ إِلَّا
سپاس گزارنده و هر آینه تحقق بخشید بر ایشان انبیس گمان خود را پس پیروی کردند او را مگر

فَرِيقًا مِّنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٢٠﴾ وَمَا كَانَ لَهُمْ عَلَيْهِمْ مِنْ سُلْطَانٍ
گروهی اندک از مؤمنان و نبود برای او بر آنها هیچ غلبه ای

إِلَّا لِنَعْلَمَ مَنْ يُّؤْمِنُ بِالْآخِرَةِ مِمَّنْ هُوَ مِنْهَا فِي شَكٍّ وَرَبُّكَ
لیکن (است) که می دانیم که کسی ایمان می آورد به آخرت از کسی که وی (از آن آخرت) در شک است و پروردگار تو

عَلَى كُلِّ شَيْءٍ حَفِيفٌ ﴿٢١﴾ قُلْ أَدْعُوا الَّذِينَ زَعَمْتُمْ مِنْ دُونِ
بر هر چیزی نگاهبان است بگو بخوانید آنان را که می پندارید غیر از

اللَّهِ لَا يَمْلِكُوكَ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ فِي السَّمَوَاتِ وَلَا فِي
الله اند مالک نیستند هموزن ذره ای در آسمان ها و نه در

الْأَرْضِ وَمَا لَهُمْ فِيهَا مِنْ شَرِكٍ وَمَا لَهُمْ مِنْهُمْ مِنْ ظَهِيرٍ ﴿٢٢﴾
زمین و نیست برای ایشان در میان آن دو هیچ مشارکتی و نیست برای تو از ایشان هیچ پشتیبانی

وَلَا تَنْفَعُ الشَّفَعَةُ عِنْدَهُ إِلَّا لِمَنْ أَذِنَ لَهُمْ حَقُّ إِذَا فُزِعَ عَنِ

وسود نکند شفاعت کسی نزد او مگر برای کسی که اجازه دهد او را [آن روز همه در اسطرلابها و آفتاب نشانی که بر طرف شود ظاهر و

قُلُوبِهِمْ قَالُوا مَاذَا قَالَ رَبُّكُمْ قَالُوا الْحَقُّ وَهُوَ الْعَلِيُّ الْكَبِيرُ

دل هایشان گویند چه چیز فرمود پروردگار شما گویند فرمود اسحق را و اوست والای بزرگ

﴿۲۳﴾ قُلْ مَنْ يَرْزُقُكُمْ مِنْ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ قُلْ اللَّهُ

بگو چه کسی روزی می دهد شما را از آسمان ها و زمین بگو الله

وَلَيْتَا أَوْ إِيَّاكُمْ لَعَلَّ هُدًى أَوْ فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ ﴿۲۴﴾ قُلْ

و همتا ما یا شما بر هدایت یا در گمراهی آشکار بگو

لَا تُشَلُّونَ عَمَّا أَجْرَمْنَا وَلَا نُسَلُّ عَمَّا نَعْمَلُونَ ﴿۲۵﴾ قُلْ

پر سینه نخواهید شد شما از آنچه ما بزه نمودیم و پر سینه نخواهیم شد ما از آنچه شما می کنید بگو

يَجْمَعُ بَيْنَنَا رَبُّنَا ثُمَّ يَفْتَحُ بَيْنَنَا بِالْحَقِّ وَهُوَ الْفَتَّاحُ الْعَلِيمُ

جمع می کند میان ما پروردگار ما آنگاه طوری می کند میان ما به حق و اوست آن داور بس دانا

﴿۲۶﴾ قُلْ أَرُونِي الَّذِينَ ادَّعَوُا إِلَهُكَ إِلَهًا بَلْ هُوَ اللَّهُ

بگو بنمایید به من آنان را که ملحق کرده اید به او به عنوان شریک من چنین نیست بلکه اوست الله

الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿۲۷﴾ وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا كَافَّةً لِّلنَّاسِ

پرورزنده سنجیده کار و نفرستادیم تو را مگر برای همه مردم

بَشِيرًا وَنَذِيرًا وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿۲۸﴾

مژده دهنده و بیم دهنده ولیکن بیشتر مردم نمی دانند

وَيَقُولُونَ مَتَى هَذَا الْوَعْدُ إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿۲۹﴾

و می گویند چه وقت است این وعده اگر هستید راستگویان

قُلْ لَكُمْ مِيعَادُ يَوْمٍ لَا تَسْتَعِجِرُونَ عَنْهُ سَاعَةً وَلَا تَسْتَقْدِمُونَ

بگو برای شما وعده گاه روزی است که تأخیر نمی توانید از آن روز لحظه ای و نه پیشی می توانید آنرا

﴿۳۰﴾ وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَنْ نُؤْمِنَ بِهَذَا الْقُرْآنِ وَلَا

و گفتند آنان که کفر ورزیدند هرگز ایمان نمی آوریم به این قرآن و نه

بِالَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ وَلَوْ تَرَىٰ إِذِ الظَّالِمُونَ مَوْقُوفُونَ عِنْدَ

به آنچه که پیش از وی بود و اگر بینی آنگاه که ستمکاران نگاه داشته می شوند نزد

رَبِّهِمْ يَرْجِعُ بَعْضُهُمْ إِلَىٰ بَعْضٍ الْقَوْلِ يَقُولُ الَّذِينَ

پروردگارشان رده و بدل می کنند برخی به سوی برخی دیگر سخن را اکتشاف می کنند یا گداز می گویند آنان که

أَسْتَضِعِفُوا لِّلَّذِينَ أَسْتَكْبَرُوا لَوْلَا أَنَّهُمْ لَكِنَّا مُؤْمِنِينَ ﴿۳۱﴾

به زبانی گشیده شده بودند به آنان که سرکشی کردند اگر نمی بودید شما هر آینه ما مؤمنان بودیم

قَالَ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا لِلَّذِينَ اسْتَضَعِفُوا اَنْخُ صَدَدْنَكُمْ
گویند آنان که سرکشی کردند به آنان که به ربوبی کشیده شدند ای ما برداریم سارا

عَنِ اهْدَىٰ بَعْدَ اِذْ جَاءَكَ نَبَأٌ كُنْتُمْ تَخْرِمِينَ ﴿۳۲﴾ وَقَالَ الَّذِينَ
از هدایت بعد از آنکه آمد به سوی شما؟ پس بیک بلکه شما بودید بزهکار ﴿۳۲﴾ و گویند آنان که

اسْتَضَعِفُوا لِلَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا بَلْ مَكْرُ الْيَلِّ وَالنَّهَارِ اِذْ
به ربوبی کشیده شدند به آنان که سرکشی کردند پس بیک بلکه (بوتوسط روز) بزرگ شب و روز شما چون

تَأْمُرُونَا اَنْ نَّكَفِّرَ بِاَنفُسِنَا وَنَجْعَلَ لَهُمْ اٰدَادًا وَاَسْرُوا الدَّامَةَ
صرح می کردید ما را که کافر بسویم و الله و فرار دهیم برای تو همدانی و پنهان می دارید پیمانی خود

لَمَّا رَاُوا الْعَذَابَ وَجَعَلْنَا الْاَعْدَلُ فِيْ اَعْيَانِ الَّذِينَ كَفَرُوا
چون ببینند عذاب و قرار می دهیم ما طوق دار در گریس های کسانی که کفر ورزیدند

هَلْ يُخْرَوْنَ اِلَّا مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿۳۳﴾ وَمَا اَرْسَلْنَا فِيْ قَرْيَةٍ
ایا کافر داده می شوند جز موافق آنچه می کردند ﴿۳۳﴾ و نفرستادیم در هیچ نادای ای

مِّنْ نَّذِيرٍ اِلَّا قَالَ مُتْرَفُوْهَا اِنَّا بِمَا اُرْسِلْتُمْ بِهِ كَافِرُونَ ﴿۳۴﴾
هیچ بیم دهنده ای مگر گفتند خوش گذشتن من همگما به آنچه فرستاده شده اید به کافریم ﴿۳۴﴾

وَقَالُوا نَحْنُ اَكْثَرُ اَمْوَالًا وَاَوْلَادًا وَمَا نَحْنُ بِمُعَذَّبِينَ ﴿۳۵﴾
و گفتند ما زیادتریم از نظر موال و اولاد و بیم ما عذاب شدگان ﴿۳۵﴾

قُلْ اِنْ رَّحِمَ رَبِّيْ يَسْطُرُ الرَّزْقَ لِمَنْ يَّشَاءُ وَيَقْدِرُ وَلٰكِنْ اَكْثَرُ النَّاسِ
بگو هفتا بی رحمت من فراخ می کند روزی را برای هر که خواهد و سگ می گرداند برای هر که خواهد و لیکن بیشتر مردمن

لَا يَعْلَمُونَ ﴿۳۶﴾ وَمَا اَمْوَالُكُمْ وَلَا اَوْلَدُكُمْ بِالَّتِي تُقَرِّبُكُمْ عِندَنَا
نمی دانند ﴿۳۶﴾ و نیست اموال شما و نه اولاد شما چیزی که نزدیک گرداند شما نزد ما

زُلْفٰی اِلَّا مَنْ اٰمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَاُولٰٓئِكَ لَهُمْ جَزَاءُ الْوَصَفِ
نزدیک گردانیم مگر کسی است که اعمل آورد و کند کارشایسته پس من برای این است پاداش نوجمن

بِمَا عَمِلُوا وَهُمْ فِي الْغُرُفَاتِ ؕ اٰمِیْنُونَ ﴿۳۷﴾ وَالَّذِينَ يَسْعَوْنَ فِي
به سبب آنچه کردند و ایشان در قصرهای بلند در امن اند ﴿۳۷﴾ و آنان که سعی می کنند در

اٰیَاتِنَا مُعْجِرٰتٍ اُولٰٓئِكَ فِي الْعَذَابِ مُخَصَّرُونَ ﴿۳۸﴾ قُلْ
رد آیات ما عاجز گردانه من در عذاب احصار شدگان اند ﴿۳۸﴾ بگو

اِنْ رَّحِمَ رَبِّيْ يَسْطُرُ الرَّزْقَ لِمَنْ يَّشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَيَقْدِرُ لَهُ مَا
هر آینه بی رحمت من فراخ می گرداند روزی را برای هر که خواهد و سگ می گرداند برای هر که خواهد و هر چه

اَنْفَقْتُمْ مِنْ شَيْءٍ فَهُوَ يُخْلِفُهُ وَهُوَ خَيْرُ الرَّزٰقِیْنَ ﴿۳۹﴾
انفاق کنید از چیزی پس او عطا می جایگزین می جویند کرد و او بهرین روزی دهنده گان است ﴿۳۹﴾

وَبَوْمَ يُحْشَرُهُمْ حِجَابًا ثُمَّ يَقُولُ لِلْمَلَكَةِ أَهْؤُلَاءِ إِنَّا كُنَّا

و روی که محشور کند ایشان را همگی سپس گوید به فرستگان یا پس شمار

يَعْبُدُونَ ﴿١٠﴾ قَالُوا سُبْحَنَكَ أَتَى وَلِئَا مِنْ دُونِهِمْ تَلْ كَانُوا

عبادت می کردند؟ گویند مگر برای توست یا تو صریحست مایه به آن بلکه این

يَعْبُدُونَ الْآلِهِينَ أَكْثَرُهُمْ بِهِمْ مُؤْمِنُونَ ﴿١١﴾ قَالِيَوْمَ لَا يَمْلِكُ

می پرستند حق در بیشترش به آنها باور دارند گاه بودند پس امروز در احبار ندارد

بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ نَفَعًا وَلَا ضَرًّا وَنَقُولُ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا ذُوقُوا عَذَابَ

برخی از شما برای برخی دیگر سودی و نه ناس را و می گوئیم به کسانی که ستم کردند بجای عذاب

النَّارِ الَّتِي كُنتُمْ فِيهَا تَكِيدُونَ ﴿١٢﴾ وَإِذَا نُنْفِثُ عَلَيْهِمْ آيَاتِنَا يَسْتَرْسِ

آتش که شما در دروغ می پنداشتید و چون جوشانند شود بر تن آید روس ما

قَالُوا مَا هَذَا إِلَّا رَجُلٌ يُرِيدُ أَنْ يَصُدَّكُمْ عَمَّا كَانَ يَعْبُدُ آبَاءَكُمْ

گویند بیست این مگر مردی که می خواهد که بازدارد شما را از آنچه می پرستیدند بدان شما

وَقَالُوا مَا هَذَا إِلَّا إِمَّاكُ مُعْتَرِئٌ وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلْحَقِّ لَمَّا

و گویند بیست این امر مگر دروغی بربالیده و گفت کسانی که کفر ورزیدند دربار حق ایگه که

جَاءَهُمْ إِنَّ هَذَا إِلَّا سِحْرٌ مُبِينٌ ﴿١٣﴾ وَمَا آتَيْنَهُمْ مِنْ كُتُبٍ

ساخته بر آن نیست این مگر خدای آشکار و ما ندانیم به پس هیچ کتابی

يَذَرُوهَا وَمَا أَرْسَلْنَا إِلَيْهِمْ قَبْلَكَ مِنْ نَذِيرٍ ﴿١٤﴾ وَكَذَّبَ

که بجاوند آن و فرستادیم به سوی آنان پیش تو هیچ بیم تهدید آری و تکذیب کردند

الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَمَا بَلَّغُوا مَعْشَرَ مَا آتَيْنَهُمْ فَكَذَّبُوا رَسُولَ

آن که پیش از ایشان بودند و رسانیدند به ده یک آنچه که داده بودیم به میان ایشان پس تکذیب کردند بعضی را

فَكَيْفَ كَانَ كَبِيرٌ ﴿١٥﴾ قُلْ إِنَّمَا أَعْطِيَكُمْ بَوَاحِدَةً أَنْ

پس چگونه بود کبر من بگو چرا این نیست بندگان منم شمارا یا یک احاطه که

تَقْرَأُوا بِآيَةِ اللَّهِ وَلَهُ الْوَدُوْدُ وَفَرْدِي ثُمَّ تَنفَعَكُمُوهَا مَا بِصَاحِبِكُمْ

بر چیزیست برای الله و دود و یک یک سپس ببینید بیست همدست

مَنْ حَيَّةٌ إِنْ هُوَ إِلَّا نَذِيرٌ لَكُمْ مِنْ يَدَيِ عَذَابٍ شَدِيدٍ ﴿١٦﴾

هیچ خوبی نیست او مگر بیم تهدید آری برای شما پس عذاب سخت

قُلْ مَا سَأَلْتُكُمْ مِنْ أَخَرٍ فَهُوَ لَكُمْ إِنْ أُخْرِيَ إِلَّا عَلَى اللَّهِ وَهُوَ عَلَى

بگو آنچه خواستم شمار از مرد پس برای شماست بیست مرد من مگر بر الله و او بر

كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ ﴿١٧﴾ قُلْ إِنْ رَأَيْتُمْ بِقَدْرِ يَلْتَقِ عِلْمُ الْغُيُوبِ ﴿١٨﴾

هر چیزی گواه گشت بگو همانا بود که من می افکند حق را بر دل ها و بویس دلای به نهانی هاست

در
جواب
۳۲
مهم

قُلْ جَاءَ الْحَقُّ وَمَا يُبَدِّلُ السَّطْلَ وَمَا يُعِيدُ ۝۱۹ قُلْ إِنْ ضَلَلْتُ

بگو آمد حق و نه آغاز من کند ماطل لغزش چو راه ای و نه باز من گردند و بگو اگر گمراه شوم

فَإِنَّمَا أَصِلُ عَلَى نَفْسِي وَإِلَى أَهْدَيْتُ فِيمَا يُوحِي إِلَيَّ رَبِّي إِنَّهُ

پس چو من گمراه می شوم به راه حق من و اگر به راه حق من می فرستد به من که من همد و

سَمِيعٌ قَرِيبٌ ۝۲۰ وَلَوْ تَرَىٰ إِذْ فَرَغُوا فَلَا قُوَّةَ وَأُحْذَرُوا مِنْ

شنوایی من نزدیک است و اگر ببینی آنگاه که وحش برده شوند پس و دست بروند راه گمراهی بپند و بازخواست شود از

مَكَانٍ قَرِيبٍ ۝۲۱ وَقَالُوا ءَأَمَّا بِهِءٌ وَأَنْ لَّهُمُ السَّاءُشُ مِنْ

جایی نزدیک و گویند اما در راه آن و چگونه باشد برای آنها دسیسایی به من از

مَكَانٍ بَعِيدٍ ۝۲۲ وَقَدْ كَفَرُوا بِهِءٌ مِنْ قَبْلُ وَيَقْدِفُونَ

جایی دور و حال آنکه کفر ورزیدند به من پیش از این و می افکند

بِالْعَيْبِ مِنْ مَّكَانٍ بَعِيدٍ ۝۲۳ وَحِيلَ بَيْنَهُمْ وَبَيْنَ مَا يَشْتَهُونَ

به ناپیدا گردان از جایی دور روی نفس نفس من بعد از آن و جدایی افتد بین این و بین خواسته هایشان

كَمَا فُعِلَ بِأَشْيَاعِهِمْ مِمَّنْ قَبْلُ إِنَّهُمْ كَانُوا فِي شَكٍّ مُّرِيبٍ ۝۲۴

چنانچه کرده شد به اعمال آنان پس از این با همجنس از من و در راه حق بود در شک پر اضطراب

سُورَةُ فَاطِمَةَ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله مهربان مهربان

الْحَمْدُ لِلَّهِ فَاطِمَةُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ جَاعِلِ الْمَلَكِ رُسُلًا أُولَىٰ

ستایش به الله فاطمه آسمان و زمین قرار دهنده فرشتگان است به عبوس پیام آوری دارای

أَجْمَعُونَ مَشَىٰ وَثَلَتْ وَرُبِعَ بِرَبِّهِ فِي الْخَلْقِ مَا يَشَاءُ إِنْ أَلَّهِ عَلَىٰ كُلِّ

بال های دور و سه سه و چهار چهار می آفرید در آفرینش آنچه خواهد همانا الله بر هر

شَيْءٍ قَدِيرٌ ۝۱ مَا يَفْتَحُ اللَّهُ لِلنَّاسِ مِنْ رَحْمَةٍ فَلَا مُمْسِكَ لَهَا

چیزی توانست آنچه گشاده گرداند که برای مردم از رحمتی پس هیچ بازدارنده نیست برای آن

وَمَا يُمْسِكُ فَلَا مُرْسِلَ لَهُ مِنْ بَعْدِهِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ۝۲ يَأْتِيهَا

و آنچه باز دارد پس هیچ فرستنده ای نیست برای آن پس از او و او است عزیز و حکیم

النَّاسُ أَذْكُرُوا يَعْزَتُ اللَّهُ بِرَحْمَتِهِ هَذَا مِنْ حِلْقِي عِزُّ اللَّهِ يَرْزُقُكُمْ

مردمان یاد کنید نعمت الله بر خود آید هیچ فرستنده ای نیست حق الله که روزی دهد شما را

مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ قَافٍ تَوْفِكُوكَ ۝۳

از آسمان و زمین نیست هیچ الهی مگر او پس چگونه گردانیده می شوید از توفیق

وَمَا يَسْتَوِي الْكَافِرَانِ هَذَا عَذَبٌ مُّزِيدٌ هَذَا شَرَّابٌ وَهَذَا
و برابری نیست این دو در این یک سبب است و خوش کام گوار است نوشیدن آن و در دیگر

مِنْ كُلِّ نَاصِبٍ وَأَمَّا هَؤُلَاءِ فَمَا كَانُوا يَسْكُونُونَ لَحْمًا طَرِيًّا وَتَسْتَخْرِجُونَ
شور و تلخ است و اما هؤلائی چه بودند می خوردند گوشتی تازه را و بیرون می بردند

حِلْيَةً تَلْبَسُونَهَا وَتَرَى الْمَلَائِكَةَ فِيهِمْ مُّوَاخِرِينَ لَتَبْعُوا مِنْ فِئَةٍ
زیورتی که بر می پوشید و می بینی فرشتگان را در میان ایشان تا بگویند از بحشش او

وَلَعَنَكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿١٣﴾ يُؤَلِّعُ الْبَلَدَ فِي الْهَكْرِ وَيُولِجُ
و لعنت کند شما را و شکر کنید فرو می برد شهر را در شب و فرو می برد

النَّهَارَ فِي الْبَلَدِ وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ كُلٌّ يَجْرِي
روز را در شهر و مسخر ساخته است آفتاب و ماه را هر یک می رود

لِأَحَدٍ مُّسَمًّى ذَلِكُمُ اللَّهُ رَبُّكُمْ لَهُ الْمُلْكُ وَالَّذِينَ
تا مدتی معین آن است این است پروردگار شما باری است فرمانروایی و آنان را که

تَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ مَا يَمْلِكُونَ مِنْ قِطْعٍ ﴿١٤﴾ إِنْ
می خواندند از خدای غیر او مالک نیستند از پاره ای از پاره ای چیزی را نیستند اگر

تَدْعُوهُمْ لَا يَسْمَعُوا دُعَاءَكُمْ وَلَوْ سَمِعُوا مَا اسْتَجَابُوا لَكُمْ
بخوانند از ایشان نمی شنوند دعا را و اگر درستی بشنود پاسخ نمی دهد به شما

وَيَوْمَ الْقَبْرِ يَكْفُرُونَ بِشِرْكِكُمْ وَلَا يُنَبِّئُكَ مِثْلُ خَبِيرٍ
و روز قیامت انکار می کنند شرک شما را و خبر دهنده ای کند برایتان مانند

﴿١٥﴾ يَأْتِيهَا النَّاسُ أُمَمًا مِمَّنْ بَنَیْتُمْ دُونَ اللَّهِ وَهُوَ الْعَلِيُّ
می آید به مردم از جمعی از ایشان که ساختید برای خدا و او است برتر از

الْحَمِيدُ ﴿١٦﴾ إِنْ يَشَأْ يُدْهِبْكُمْ وَيَأْتِ بِخَلْقٍ جَدِيدٍ
سوده اگر خواهد ببرد شما را و سازد آفریده ای نو

وَمَا ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ بِعَزِيزٍ ﴿١٧﴾ وَلَا تَنْزِيلُ الْوَارِدَةِ وَرَدَ أُخْرَى وَلَئِنْ
و نیست این کار بر خدا دشوار و نازل شدن باران و نازل شدن بار دیگر و اگر

تَدْعُ مُثْقَلَةٌ إِلَىٰ جَنِيهَا لَا يُجْمَلُ مِنْهُ شَيْءٌ وَلَوْ كَانَ ذَا قُرْبَىٰ
بخواندند از کسی که بر او باران نازل شده است از کسی که بر او باران نازل شده است

إِنَّمَا تُدْرِكُ الْبُيُوتَ الْبَازِئَاتُ يَحْشُرُونَ رِجْلَهُمْ بِالْعِيبِ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ
فقط در می آید خانه ها را پرندگان دراز می کشند و بر پا می دارند نماز را

وَمَنْ تَرَكُ فَنَاسًا يَتَرِكُ لِنَفْسِهِ وَإِلَى اللَّهِ الْمَصِيرُ ﴿١٨﴾
و هر که بگذرد از او چیزی نیست که بگذرد از او چیزی نیست که بگذرد از او چیزی نیست

خوب
۳۳

وَمَا يَسْتَوِي الْأَعْمَىٰ وَالْبَصِيرُ وَلَا الظُّلُمَاتُ وَلَا النُّورُ
و برابر است و بینا و تاریکی ها و روشنایی

وَلَا الظُّلُمَاتُ وَلَا النُّورُ وَمَا يَسْتَوِي الْأَخْيَةُ وَلَا الْأُمُوتُ
و نه تاریکی ها و نه روشنایی و برابر نیستند و نه زنده گان و نه مرده گان

إِنَّ اللَّهَ يُسْمِعُ مَن يَشَاءُ وَمَا أَتَىٰ بِمُسْمِعٍ مَّن فِي الْقُبُورِ ۚ إِنَّ هَٰذَا لَشَيْءٌ عَظِيمٌ
همانا الله می تواند هر که را خواهد و بستی و شولسته کسانی را که در گورها هستند و بستی

أَتَىٰ إِلَّا بِدِيرٍ ۚ إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ بِالْحَقِّ بَشِيرًا وَنَذِيرًا وَإِن مِّن مَّكَرٍ لَّهُمْ ذَرِيَّةٌ ۚ هَٰذَا مَا هَرَسَدِيمُ نَوْرٌ
مگر بهیچ دهنده ای و خدا ما هرساندیم نور به حق مرده دهند و برسانند و هیچ

أُمَّةٌ إِلَّا حَلَا فِيهَا بَذِيرٌ ۚ وَإِن يَكِيدُوكَ فَقَدْ كَذَّبَ الَّذِينَ
می مکر ایست که گنجه است اندر برونه سب برای سم دهنده ای و اگر مکتبند کند نور پس به تحقیق مذکور کردند و نه که

مِن قَبْلِهِمْ جَاءَتْهُمْ رُسُلُهُم بِالْبَيِّنَاتِ وَبِالزُّبُرِ وَبِالْكِتَابِ
پیش از ایشان بودند آوردند برای آنها یا بصرانسان سانه های ایستار و نوشته ها و کتاب

الْمُنِيرِ ۚ ثُمَّ أَخَذْتُ الَّذِينَ كَفَرُوا فَكَيْفَ كَانَ نَكِيرِ
روشنگر و انگاه اینه کبر کردم آنرا که کفر ورزیدند پس چگونه بود کبر من

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ أَنزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجْنَا بِهِ ثَمَرَاتٍ مُّخْتَلِفًا
آوردیدی که همان الله فرود آورد از آسمان این را پس برآوردیم به آن میوه ها که مختلف است

الْوُحَا وَرِمَنَ الْجِبَالِ جُدَدٌ بَيَضٌ وَحُمْرٌ مُّخْتَلِفٌ أَلْوَانُهَا
رنگهای آنها و بعضی از کوهها دلزای رنگهای سفید و سرخ مختلف است رنگهای آنها

وَعَرَكِيثٌ سُودٌ وَوَسَرٌ أَظْهَرٌ ۚ وَالَّذِينَ هُمْ عَنْ آلِهَائِهِمْ يَتَخَوْنَ
و برخی کوهها سیاه بزرگ کاملاً سیاه و از مردمان و جانوران و چهارپایان نامی

مُخْتَلِفٌ أَلْوَانُهُ كَذَٰلِكَ إِنَّمَا يُخَشَىٰ اللَّهُ مِنَ الْعِبَادِ الَّذِينَ
کوناگون است رنگ های آن همچین چنین است که می ترسد الله از منس بدگانش دانسوران

إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ غَفُورٌ ۚ إِنَّ الَّذِينَ يَتْلُونَ كِتَابَ اللَّهِ
همانا الله پیروز است و آمرزیده است همانا آنانی که می خوانند کتاب الله

وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَأَنفَقُوا مِمَّا رَزَقْنَاهُمْ سِرًّا وَعَلَانِيَةً
و برپا می دارند نماز را و انفاق می کنند از آنچه روزی دادیم ایشان را پنهان و آشکارا

بِرَّحْمَةٍ لِّمَن يَخْشَى اللَّهَ أَن يَتَّبِعَهُ أَجُورُهُمْ
بیتداری را که هرگز کسادی نباید یا کمال بعد به ایشان بوی هایشان را

وَنَزِيدَهُم مِّن فَضْلِهِ ۚ إِنَّهُمْ كَانُوا
و زیاده بعد به ایشان از فضل خود همانا او

وَالَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ مِنَ الْكِتَابِ هُوَ الْحَقُّ مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ

و آنچه را که وحی کردیم به سوی تو از کتاب همان حق است تصدیق کننده است آنچه را که پیش از

یَدَيْهِ **إِنَّ اللَّهَ** بِعِبَادِهِ لَخَبِيرٌ بَصِيرٌ ﴿۲۶﴾ ثُمَّ أَوْرَثْنَا الْكِتَابَ

آن می باشد همانا **الله** به بندگان خود آگاه بیناست **۲۶** آنگاه به ارث دادیم کتاب را

الَّذِينَ اصْطَفَيْنَا مِنْ عِبَادِنَا فَمِنْهُمْ ظَالِمٌ لِنَفْسِهِ وَمِنْهُمْ

به آنان که برگزیدیم از بندگان خود پس برخی آنان ستمگر به خویش اند و برخی شان

مُقْتَصِدٌ وَمِنْهُمْ سَابِقٌ بِالْخَيْرَاتِ **إِذْنِ اللَّهِ** ذَلِكَ هُوَ

میانہ روایت و برخی شان سقت گیرنده به یکی هاست به **الله** این است آن

الْفَضْلُ الْكَبِيرُ ﴿۲۷﴾ جَنَّتٌ عَدْنٍ يَدْخُلُونَهَا يُحَلَّوْنَ

فزون بخشی بزرگ **۲۷** بهشت های پابنده ای که داخل شوند در آنها آراسته می شوند

فِيهَا مِنْ أَسَاوِرَ مِنْ ذَهَبٍ وَلُؤْلُؤًا وَلِبَاسُهُمْ فِيهَا حَرِيرٌ ﴿۲۸﴾

در آن ها از دستبندهای طلا و مروارید و لباس ایشان در آنجا ابریشم است **۲۸**

وَقَالُوا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَذْهَبَ عَنَّا الْحَزْنَ إِنَّ رَبَّنَا لَغَفُورٌ

و گویند ستایش برای **الله** است آن که زدود از ما غم را همانا پروردگار ما آمرزنده

شَكُورٌ ﴿۲۹﴾ الَّذِي أَحَلَّنَا دَارَ الْمُقَامَةِ مِن فَضْلِهِ لَا يَمَسُّنَا

قدردان است **۲۹** آن که جای داد ما را در سرای اقامت از فضل خود نمی رسد ما را

فِيهَا نَصَبٌ وَلَا يَمَسُّنَا فِيهَا لُغُوبٌ ﴿۳۰﴾ وَالَّذِينَ كَفَرُوا لَهُمْ

در آن هیچ رنجی و نرسد ما را در آن هیچ خستگی **۳۰** و آنان که کفر ورزیدند برای آنهاست

نَارُ جَهَنَّمَ لَا تَقْضَىٰ عَلَيْهِمْ فِيمُوتُوا وَلَا يُخَفَّفُ عَنْهُمْ مِنْ

آتش دوزخ نه حکما مرگ شود بر آنان که بمیرند و تخفیف نیابد از آنان چیزی تر

عَذَابِهَا كَذَلِكَ نُجْزِي كُلَّ كَافِرٍ ﴿۳۱﴾ وَهُمْ يَصْطَرِخُونَ

عذابش این چنین کفر می نهم هر ناسپاس را **۳۱** و آنها فریاد کنند

فِيهَا **رَبَّنَا** أَخْرِجْنَا نَعْمَلْ صَالِحًا غَيْرَ الَّذِي كُنَّا نَعْمَلُ

در آن **همانا** پروردگار ما بیرون آور ما را که بکنیم کار شایسته را غیر از آنچه که می کردیم

أَوَلَمْ نَعْمَرْكُمْ مِمَّا يَتَذَكَّرُ فِيهِ مَن تَذَكَّرُ وَجَاءَكُمُ النَّذِيرُ

آیا عمر ندادیم به شما آنقدر که پندپذیر شود در آن آنکه پند پذیرد و نیامد برای شما بیم دهند؟

فَذُوقُوا **فَمَا لِلظَّالِمِينَ مِن نَّصِيرٍ** ﴿۳۲﴾ **إِنَّ اللَّهَ** عَكِيمٌ

پس بچشد اعقاب را پس نیست برای ستمکاران هیچ مددکاری **۳۲** همانا **الله** داننده

غَيْبِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿۳۳﴾

غیب آسمان ها و زمین است همانا وی دانا به راز سینه هاست **۳۳**

مُوَ الَّذِي جَعَلَكُمْ خَلَائِفَ فِي الْأَرْضِ فَمَنْ كَفَرَ فَعَلَيْهِ كُفْرُهُ وَلَا
يَزِيدُ الْكَافِرِينَ كُفْرُهُمْ إِلَّا مَقْتًا وَلَا يَزِيدُ الْكَافِرِينَ
كُفْرُهُمْ إِلَّا خَسَارًا ﴿٣٨﴾ قُلْ أَرَأَيْتُمْ شُرَكَاءَكُمُ الَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ
دُونِ اللَّهِ أَرُونِي مَاذَا خَلَقُوا مِنَ الْأَرْضِ أَمْ لَهُمْ شِرْكٌ فِي السَّمَوَاتِ
أَمْ آتَيْنَهُمْ كِتَابًا فَهُمْ عَلَى بَيِّنَةٍ مِّنْهُ بَلْ إِن يَعِدُ الْقَلْبِلُونَ
بَعْضَهُمْ بِبَعْضٍ إِلَّا غُرُورًا ﴿٣٩﴾ إِنَّ اللَّهَ يُمْسِكُ السَّمَوَاتِ
وَالْأَرْضَ أَنْ تَزُولَا وَلَئِنْ زَالَتَا إِنْ أَمْسَكَهُمَا مِنْ أَحَدٍ مِّنْ عِندِهِ
إِنَّهُ كَانَ حَلِيمًا غَفُورًا ﴿٤٠﴾ وَأَقْسَمُوا بِاللَّهِ جَهْدَ أَيْمَانِهِمْ لَئِنْ
جَاءَهُمْ نَذِيرٌ لَّيَكُونُنَّ أَهْدَىٰ مِنَ الْإِحْدَى الْأُمَمِ فَلَمَّا جَاءَهُمْ نَذِيرٌ
مَّا زَادَهُمْ إِلَّا غُفُورًا ﴿٤١﴾ أَسْتَكْبَرُوا فِي الْأَرْضِ وَمَكْرَ السَّيِّئِ
وَلَا يَحِيقُ الْمَكْرُ السَّيِّئِ إِلَّا بِأَهْلِهِ فَهَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا سُنَّتَ
الْأَوَّلِينَ فَلَنْ تَجِدَ لِسُنَّتِ اللَّهِ تَبْدِيلًا وَلَنْ تَجِدَ لِسُنَّتِ اللَّهِ تَحْوِيلًا
﴿٤٢﴾ أُولَئِكَ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِنْ
قَبْلِهِمْ وَكَانُوا أَشَدَّ مِنْهُمْ قُوَّةً وَمَا كَانَ لِلَّهِ لِيُعْجِزَهُ مِنْ شَيْءٍ
فِي السَّمَوَاتِ وَلَا فِي الْأَرْضِ إِنَّهُ كَانَ عَلِيمًا قَدِيرًا ﴿٤٣﴾

در آسمان ها
 در زمین
 ۳۸

وَلَوْ يُؤَاخِذُ اللَّهُ النَّاسَ بِمَا كَسَبُوا مَا تَرَكَ عَلَى
و اگر به کیفر می رساند **الله** مردمان را به سبب آنچه می کردند و آنمی گذاشت بر

ظَهْرَهَا مِنْ دَابَّةٍ وَلَكِنْ يُؤَخِّرُهُمْ إِلَى أَجَلٍ مُّسَمًّى
پشت آن اسبها هیچ جنبنده ای را ولیکن به تأخیر می افکند آنان را تا سرآمدی معین

فَإِذَا جَاءَ أَجَلُهُمْ فَأَبْكَ اللَّهُ كَانَ يَعْكِفُ بَصِيرًا
پس چون بیاید سرآمدشان پس همانا **الله** هست به بندگن خود بصیرا **۱۵**

سُورَةُ يَسَٰ (۲۶ آیه)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله مهر گستر مهربان

يَسَٰ (۱) وَالْقُرْآنِ الْحَكِيمِ (۲) إِنَّكَ لَمِنَ الْمُرْسَلِينَ (۳) عَلَى
یا یس (۱) سوگند به این قرآن استوار و متحید (۲) همانا تو از پیامبرانی **۴**

صِرَاطٍ مُّسْتَقِيمٍ (۵) تَنْزِيلَ الْعَزِيزِ الرَّحِيمِ (۶) لِتُنذِرَ قَوْمًا
راهی راست (۵) فرو فرستاده آن پیروزمند مهربان (۶) تا بیم دهی قوم را که

مَا أُنذِرَ آبَاؤَهُمْ فَهُمْ غَافِلُونَ (۷) لَقَدْ حَقَّ الْقَوْلُ عَلَى أَكْثَرِهِمْ
بیم نداده باشند پدران شان در نتیجه ایشان بی خبرند (۷) هر آینه سزاوار گشته است قولم (اعلایا) بر بیشترشان

فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ (۸) إِنَّا جَعَلْنَا فِي أَنْفُسِهِمْ أَغْلًا فَبُهِتَ إِلَى
پس آنان ایمان نمی آورند (۸) همانا ما قرارداده ایم در گردن هایشان طوق هایی پس آنها تا

الْأَذْقَانِ فَهُمْ مُّقْمَحُونَ (۹) وَجَعَلْنَا مِنْ بَيْنِ أَيْدِيهِمْ سَبْأًا
زنج های مثل رسبدا پس آنان سرفرا هوا ماندگان اند (۹) و قرارداده ایم پیش روی آنان حائل را

وَمِنْ خَلْفِهِمْ سَدًّا فَأَغْشَيْنَاهُمْ فَهُمْ لَا يُبْصِرُونَ (۱۰) وَسَوَاءٌ
و پشت سرشان حائل را پس پرده افکندیم بر چشم های ایشان پس آنان هیچ نمی بینند (۱۰) و یکسان است

عَلَيْهِمْ أَأَنْذَرْتَهُمْ أَمْ لَمْ تُنذِرْهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ (۱۱) إِنَّمَا تُنذِرُ
بر ایشان چه بیم دهی آنان را یا بیم ندهی آنان را ایمان نمی آورند (۱۱) جز این نیست که بیم می دهی

مَنْ اتَّبَعَ الذِّكْرَ وَخَشِيَ الرَّحْمَنََ الْغَيْبِ فَبَشِّرْهُ بِمَغْفِرَةٍ
آن را که پیروی کند این بند را و بترسد از **الله** مهر گستر در نهان پس مرزده بدهد او را به آمرزش

وَأَجْرٍ كَرِيمٍ (۱۲) إِنَّا نَحْنُ نُحْيِي الْمَوْتَى وَنَكْتُبُ
و پاداشی ارجمند (۱۲) همانا ما خود زنده می گردانیم مردگان را و می نویسیم

مَا قَدَّمُوا وَآخَرَهُمْ وَكُلُّ شَيْءٍ أَحْصَيْنَاهُ فِي إِمَامٍ مُّبِينٍ (۱۳)
آنچه پیش فرستادند و آتشان را که بر جای نهاده اند و هر چیزی به شمار آورده ایم آن را در کارنامه ای روشن **۱۳**

وَأَضْرِبْ لَهُمْ مَثَلًا أَصْحَابَ الْقَرْيَةِ إِذْ جَاءَهَا الْمُرْسَلُونَ ﴿۱۳﴾
و بزن برای ایشان مثلی را مردمان آن آبادی را چون آمدند نزدشان فرستادگان
إِذْ أَرْسَلْنَا إِلَيْهِمُ اثْنَيْنِ فَكَذَّبُوهُمَا فَعَزَّزْنَا بِثَالِثٍ فَقَالُوا إِنَّا
نكند که فرستادیم به سوی ایشان دو تن را پس تكذيب کردند هر دو را پس تقویت دادیم آن دو را به سومی پس گفتند همانا ما
إِلَيْكُمْ مُّرْسَلُونَ ﴿۱۴﴾ قَالُوا مَا أَنْتُمْ إِلَّا بَشَرٌ مِثْلُنَا وَمَا أَنْزَلَ
به سوی شما فرستاده شدگانیم گفتند نیستید شما مگر آدمی مانند ما و فرو فرستاده است
الرَّحْمَنُ مِنْ شَيْءٍ إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا تَكْذِبُونَ ﴿۱۵﴾ قَالُوا رَبُّنَا يَعْلَمُ إِنَّا
الله مهربانتر هیچ چیزی را نیستید شما مگر اینکه دروغ می گوید گفتند پروردگار ما می داند همانا ما
إِلَيْكُمْ لَمُرْسَلُونَ ﴿۱۶﴾ وَمَا عَلَيْنَا الْبَلِّغُ الْمُبِينُ ﴿۱۷﴾
به سوی شما فرستاده شدگانیم و نیست بر ما مگر بیغام رسانیدن روشن
قَالُوا إِنَّا نَطِيرُكُمْ بِكُمْ لِنَ تَنْتَهُوا لَتَرْجُمَنَّكُمْ وَلَيَمَسَّنَّكُمْ
گفتند همانا ما فال بد گرفتیم به شما اگر دست برنارید هر آینه سنگسار کنیم شما را و آینه برسد به شما
مِنَّا عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿۱۸﴾ قَالُوا طَئِرُكُمْ مَعَكُمْ أَيْنَ دُكِّرْتُمْ
از سوی ما عذابی دردناک گفتند فال بد شما با خود حملت آیا اگر پند داده شوید آیه فال بد می گیرید؟
بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ مُشْرِقُونَ ﴿۱۹﴾ وَجَاءَ مِنْ أَقْصَا الْمَدِينَةِ رَجُلٌ
بلکه شما قومی اشراف دارید و آمد از منتهای آن شهر مردی
يَسْعَى قَالَ يَنْقُومُ اتَّبِعُوا الْمُرْسَلِينَ ﴿۲۰﴾ اتَّبِعُوا مَنْ
که می دوید گفت ای قوم من پیروی کنید از فرستادگان پیروی کنید از کسانی که
لَا يَسْتَلْكُمْ أَجْرٌ وَهُمْ مُهْتَدُونَ ﴿۲۱﴾ وَمَا لِي لَا أَعْبُدُ الَّذِي
در خلعت نمی کنند از شما هیچ مردی را و ایشان راه یافتگان اند و چه شده است مرا که بندگی نکنم آن را که
فَطَرَنِي وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿۲۲﴾ أَأَتَّخِذُ مِنْ دُونِهِ آلِهَةً إِنْ
آفریده است مرا و به سوی او بازگردانیده می شوید آیا بگیرم به جز او اله هایی را؟ اگر
يُرِيدُ الرَّحْمَنُ يَضْرِبَ لَكَ نَحْبَ لَمْ يَكُنْ مِنْ شَيْءٍ وَلَا
بخواند برای من الله مهربانتر ضروری را دفع نکند از من شفاعت ایشان چیزی را
يُفْعَلُونَ ﴿۲۳﴾ إِنْ إِيَّاكَ لَعَفَى ضَلَّيْ مَبِينٍ ﴿۲۴﴾ إِنْ هِيَ إِلَّا
نرسانند مرا همانا من آنگاه در گمراهی آشکاری خواهم بود همانا من ایمان آوردم
مَرِيكُمُ فَاسْمَعُونَ ﴿۲۵﴾ قِيلَ ادْخُلِ الْجَنَّةَ قَالَ يَلَيْتَ قَوْمِي
به پروردگار شما پس بشنید از من گفته شد ای او داخل شو در بهشت گفت ای کاش قوم من
يَعْلَمُونَ ﴿۲۶﴾ بِمَا عَفَرَ لِي رَبِّي وَجَعَلَنِي مِنَ الْمُكْرَمِينَ ﴿۲۷﴾
می دانست به اینکه آمرزید مرا پروردگار من و گردانید مرا از گمراهی دانستگان